

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202273
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8514202273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzní 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČO: 26 429 705, ČR, zastúpeného: Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Y. C., bytom X. S., miestna časť F. XXXX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Q., zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie zmenkovej sumy 419,17 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 18.8.2015 pod č. k. 2C/103/2014-103, jednohlasne takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, pokiaľ bol požadovaný zmenkový úrok nad 0,06 % denne, v tejto časti **r u š í** rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie **z a s t a v u j e**.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výrokoch o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie zmenkovej sumy 419,17 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne a 6 % ročného úroku zo súm špecifikovaných v návrhu a dôvodoch napadnutého rozsudku, ako aj zaplatenia zmenkovej odmeny 2,50 eur a zaplatenia trov konania. Žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 75,84 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca návrh odôvodnil tým, že ako indosatár nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 30.6.2010 na zmenkovú sumu 749,17 eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 15.2.2011. Zmenka bola vystavená na videnie s doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Indosant predložil zmenku na zaplatenie, vystaviteľ doposiaľ uhradil sumu 330,- eur na zmenkovú sumu, na úroky uhradil 0,- eur.

Súd mal za zistené, že žalovaný vystavil zmenku dňa 30.6.2010 a zaviazal sa na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zaplatiť pri predložení sumu 749,17 eur spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 15.2.2011. Na rube zmenky je zapísaný nedatovaný indosament na rad žalobcu. Z pripojeného

exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 2Er/486/2012 zistil, že pohľadávku z tejto istej zmenky si spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., uplatnila na Stálom rozhodcovskom súde, ktorý rozsudkom sp. zn. SR 04407/11 zo dňa 7.6.2011 žalovaného zaviazal na zaplatenie 749,17 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 749,17 eur od 15.2.2011 do zaplatenia a 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 749,11 eur od 4.4.2011 do zaplatenia. V uvedenom exekučnom spise sa nachádza zmluva o úvere, ktorú uzavrela Pohotovosť s.r.o. s odporcom dňa 30.6.2010, pričom výška úveru bola dohodnutá na sumu 400,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 792,- eur formou 12-mesačných splátok po 66,- eur počnúc dňom 1.8.2010. Z tohto zistenia vyplýva, že zmenka, ktorú žalobca pripojil k návrhu, bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok z poskytnutého úveru, ktorý má povahu úveru spotrebiteľského.

Predmetom sporu je nárok zo zmenky, ktorá indosáciou charakter zabezpečovacej zmenky stratila a nadobudla charakter zmenky na platenie, pričom však Nález Ústavného súdu ČR zo dňa 18.07.2013 sp. zn. IV.ÚS 457/10 týkajúci sa obdobnej veci vyriešil otázku možnosti skúmania záväzkového vzťahu, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala v neprospech ďalšieho majiteľa zmenky, keď pripustil možnosť uplatnenia kauzálnych námietok aj bez naplnenia dispozície § 17 ZZŠ. Kauzálne námietky v prejednávanej veci vzniesol vedľajší účastník. Súd na rozdiel od navrhovateľa je toho názoru, že kauzálne námietky je oprávnený v prospech odporcu tento účastník vzniesť.

Podľa názoru súdu, v súdenom prípade došlo k prelomeniu zásady stanovenej v čl. I, § 17 zákona č. 191/1950 Zb. ZZŠ aj z dôvodu, že majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ide o konanie „pôvodného“ majiteľa zmenky, ktorý sa dohodne s „novým“ majiteľom zmenky na indosácii zmenky s jediným cieľom - zbaviť dlžníka kauzálnych námietok a získať takpovediac „čistú“ zmenku. Ustanovenie § 17 ZZŠ odkazuje na okolnosti „nadobúdania zmenky“ na strane indosatára. Indosatárovi teda možno robiť námietky, ak pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka, teda v podstate, ktorý pri nadobúdaní zmenky nekonal dobromyseľne (uznesenie NS SR 3Obo/3/2007). „Vedomé“ konanie odkazuje na rozhraničenie úmyslu a vedomej a nevedomej nebanlivosti, pričom v spojení s citovaným názorom NS SR by sa zrejme mali brať na zreteľ aj kritériá uplatňované judikatúrou k dobromyseľnosti v občianskom práve. Dobromyseľnosť indosatára CD Consulting je vylúčená z dôvodu, že každá zmenka v hornom rohu obsahuje číslo, ktoré je číslom príslušnej úverovej zmluvy (to možno zistiť porovnaním so spisom). Pri nadobúdaní takého veľkého a masového množstva zmienek, ktoré sú označené rôznymi číslami v hornom rohu a ku ktorému indosant (POHOTOVOSTĚ) musel poskytnúť určité údaje o platení, možno vychádzať z toho, že indosatár vedel, že určité kauzálne vzťahy existujú, ale spoliehal sa na to, že nebudú mať na jeho zmenkové práva vplyv. Vzhľadom na to možno tvrdiť, že pri nadobúdaní zmenky konal na škodu dlžníka. Tvrdenú dobromyseľnosť spochybňuje kolízia medzi POHOTOVOSTĚou a CD Consulting-om. Oboch ich zastupuje tá istá advokátska kancelária (Fridrich Paľko), pričom U. T. „F.“ bol až do roku 2012 konateľom I.. Súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že k indosácii zmienek na navrhovateľa a k uplatneniu nárokov zo zmienek pôvodne vystavených v prospech spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. začalo dochádzať po tom, ako slovenské súdy posúdili rozhodcovskú doložku, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, za neplatnú, a nepovolili výkon rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní v prospech spoločnosti Pohotovosť, resp. aspoň čiastočne zamietli žiadosti o udelenie poverenia v časti týkajúcej sa vymoženia zmenkových úrokov, prípadne ďalších nárokov. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti by, podľa názoru súdu, boli splnené podmienky upravené v § 17 zák. č. 191/1950 Z.z. o zmenkách a šekoch preskúmať kauzu, teda právny vzťah, ktorý predchádzal vydaniu zmenky.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je úlohou súdu v takýchto prípadoch ex offo skúmať prijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade, že sú zmluvné podmienky neprijateľné, zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu spotrebiteľa. Uvedené skonštatoval Súdny dvor EÚ napr. v rozhodnutí vo veci Pohotovosť, s.r.o. C-76/10 zo dňa 16.11.2010, v ktorom medziiným uviedol, že vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií (a nielen sankcií, ale akýchkoľvek zmluvných dojednaní) obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. V bode 38 uvedeného rozhodnutia Súdneho dvora je uvedené, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné, pričom ide o kogentné ustanovenia, ktoré nie je možné zmeniť. Ich cieľom je nastolenie formálnej rovnováhy vyplývajúcej zo zmluvy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a nahradiť ich skutočnou rovnováhou a zaviesť s nimi rovnosť medzi účastníkmi právneho vzťahu. Aj Najvyšší súd SR opakovane konštatoval, že v spotrebiteľských veciach princíp „vigilantibus iura

sripta sunt" (právo patrí bdelym) v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 61/2012).

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, táto neobsahuje obligatórne údaje, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ, t.j. o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN). Absenciu týchto údajov zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 1 písm. a/ sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podobne zmenkové úroky vo výške 0,25 % denne, t.j. 91,25% ročne, boli rozhodnutiami mnohých súdov (najmä v exekučných veciach vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný majiteľ zmenky si ako exekučné tituly od určitého času zabezpečoval mimo všeobecných súdov, najmä prostredníctvom notárskych zápisníc a neskôr rozhodcovských rozsudkov) posúdené ako rozporné s dobrými mravmi (tieto pritom pôvodne boli uplatňované a v zmluvách upravené ako úroky z omeškania, teda ako sankcia za nesplácanie úveru a až od doby využívania zabezpečovacích zmeniek boli tieto priamo do zmenky predtlačené ako zmenkový úrok).

Ďalej sa súd v plnej miere stotožnil s kauzálnou námietkou týkajúcou sa dohody o vyplňovacom práve zmenky, ktorá bola uvedená vo VÚP, teda vo formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalobcu a žalovaný nemal možnosť ich ovplyvniť. Mal za to, že táto podmienka nebola individuálne dohodnutá a nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa práve pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenia, ktoré sú v rozpore so zákonom. Uvedená zmluvná podmienka je neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka. Takýto právny záver vyslovil NS SR v rozsudku sp. zn. 4 Obo 161/2007 zo dňa 6.5.2008, podľa ktorého, z neplatnej úverovej zmluvy nemohlo žalobcovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky a neplatnosť úverovej zmluvy vyvodil z nerovnosti podmienok účastníkov zmluvy v dôsledku neprimerane vysokého poplatku za spracovanie a vedenie úveru, v dôsledku čoho považoval zmluvu za priečiacu sa dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd dohodu o vyplňovacom práve zmenky vyhodnotil za neprijateľnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o dojednanie neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, je neplatná aj samotná zmenka. Preto návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Konštatoval, že žalobca v konaní nebol úspešný, teda nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému ako procesne úspešnej strane vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak tento si trovy konania neuplatnil. Preto vyslovil, že mu náhrada trov konania nepatrí. Trovy konania patria vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu žalovaného a tomuto priznal náhradu trov konania v sume 75,84 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené a boli mu priznané trovy odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že konaním súdu došlo k porušeniu čl. 4, 5 a 7 Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, pričom zo strany žalovaného súdu nebola doručená žiadna odpoveď podľa čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia. Keď nebola doručená odpoveď, súd mal vo veci vydať rozsudok o pohľadávke. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Súd v odôvodnení uvádza, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvnou. Zmenka spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti platnosti zmenky podľa zák. č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, pričom o nároku žalobcu súd mohol rozhodovať výlučne na základe predloženej platnej zmenky. Ak odporca podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia nevzniesol námietku proti zmenkovému záväzku a platí koncentračná zásada, takéto námietky nemohol z úradnej moci urobiť súd. Navyše, súd pri rozhodovaní o nárokoch vychádzal z predchádzajúceho úverového vzťahu spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., a že zmenka je zabezpečovacou zmenkou k tomuto úveru. Tieto údaje nesporné údaje neboli tvrdené ani jedným z účastníkov konania. Nie je jasné, ako k týmto tvrdeným nesporným skutočnostiam dospel súd prvého stupňa. Konštatoval neplatnosť dohody o vyplnení zmenky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a že je neplatná zmluva o úvere a potom návrh zamietol. Žalobca poukazuje na to, že

zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, ktoré nie sú na zmenke uvedené. Súd prvého stupňa sa aplikáciou príslušných ustanovení zmenkového zákona vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Ignoroval § 17 zmenkového zákona, kde žalovaný zo zmenky nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky (kauza sa vo všeobecnosti chápe ako hospodársky dôvod vystavenia zmenky - poznámka krajského súdu). Navyše kauzálne námietky po indosácii zmenky sú v zásade neprípustné. Žalobcovi nie je známy obsah údajného zmenkového vzťahu. Zmenkový záväzok je pritom celkom samostatným a oddeleným od prípadného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Zmenka je nezávislá od existujúcej zaistenej pohľadávky, preto ani nemožno hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka má všetky zákonom predpísané náležitosti a ide o platnú zmenku. Uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný. Obsah rozhodnutia súdu prvého stupňa je prekvapivým rozhodnutím, keďže odporca uznal uplatnený nárok. Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú, pričom ide o záväzok priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Dlžník zo zmenky nepreukázal, aby nový majiteľ zmenky konal vedome na jeho škodu pri nadobúdaní zmenky, pričom abstraktnosť zmenky znamená celkové oddelenie od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k vzniku (vystaveniu) zmenky. Týka sa to aj zmenky zabezpečovacej. Tvrdí, že vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového vzťahu nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti a teda ide o platnú zmenku. Preto má za to, že ním nárok je v celom rozsahu dôvodný.

Odvolačný súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa jeho návrh v celom rozsahu zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd dopĺňa:

V súvislosti s odvolacími námietkami považuje odvolací súd za dôležité poukázať na spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že:

1. pokiaľ za akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offio povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Odvolačný súd ďalej v súvislosti s odvolacími námietkami uvádza, že všeobecný súd je i pri rešpekte k špecifickej, prísne formálnej povahe inštitútu zmenky a jeho historickým koreňom povinný vždy prihliadať aj k okolnostiam konkrétnej veci. V prípade spotrebiteľa nesmie prehliadať jeho špecifické záujmy a postavenie. Pri svojej rozhodovacej činnosti musí hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprimerane v neprospech niektorého z účastníkov v zmenkových vzťahoch.

V súvislosti s vyššie uvedeným je treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená zmenka bola vystavená dňa 30.6.2010, pričom v hornom rohu je uvedené číslo zmluvy, a to XXXXXXXXXX. Uvedené číslo je na Zmluve o úvere uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., a žalovaným. Zmluva o úvere bola uzavretá 30.6.2010. Podľa nej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 400,- eur. V tom čase ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len ak išlo o zabezpečovaciú zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z uvedeného textu vyplýva, že zmenka bola vyplnená v rozpore s týmto ustanovením a preto sa žalobca nemohol domáhať plnenia z uvedenej zmenky.

Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve uvedenú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, tu odvolací súd uvádza, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť hlavne k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme dodávateľ ukryl dojednanie, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ koná, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takýmto konaním nemožno priznať právnu ochranu. Fakticky je pritom zmluvná sloboda spotrebiteľa, pri určovaní ktoré dojednanie budú uvedené v zmluve a ktoré vo všeobecných podmienkach, len zdanlivá, lebo obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľ ťažko môže domôcť zmeny predom pripravených zmluvných dojednaní. Doložka v zmluve uzavretej adhéznym spôsobom, ktorá odkazuje na podmienky uvedené mimo vlastný text zmluvy, je platná, len ak slabšia strana s doložkou a jej významom bola oboznámená alebo ak sa preukáže, že význam doložky musela poznať. Tieto podmienky v danom prípade, pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky, splnené neboli a preto aj z toho hľadiska je treba považovať zakomponovanie dohody o vyplňovacom práve blankozmenky do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

V priebehu odvolacieho konania došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo strany žalobcu, keď žiadal zastaviť konanie v časti zmenkového úroku 0,19 % denne oproti pôvodne požadovanom 0,25 % denne, teda žiadal priznať len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplatenia zmenkového úroku nad 0,06 % denne, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie zastavil (§ 208 O.s.p.).

Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu v konaní na jeho obranu trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada im priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.